

پیامی به مناسبت دهم دسامبر / نوزدهم آذر؛ روز بین المللی حقوق بشر

آنتونیو گوتروش، دبیر کل سازمان ملل متحد

تقریباً هشتاد سال پیش، اعلامیه جهانی حقوق بشر آنچه را که هر فرد برای بقا و پیشرفت نیاز دارد، تعریف کرد. این یک پیشرفت فلسفی و سیاسی بود - و از آن زمان تا کنون، سنگ بنای [آرمانی و هنجاری] جامعه جهانی ما بوده است.

حقوق بشر اعم از حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی - غیرقابل انکار، تفکیک ناپذیر و به هم وابسته هستند. اما سال‌های اخیر شاهد کاهش فضای مدنی بوده‌ایم. ما شاهد نقض‌های جدی هستیم که نشان دهنده بی‌توجهی آشکار به حقوق و بی‌تفاوتی سنگدلانه نسبت به رنج‌های انسانی است. ما با هم، قدرت مقابله با این بی‌عدالتی‌ها را داریم: با محافظت از نهادهایی که حقوق بشر را به واقعیتی زنده تبدیل می‌کنند.

هر روز، سازمان ملل متحد به مردم سراسر جهان کمک می‌کند تا اساسی‌ترین حقوق خود را محقق کنند. ما به همراه جامعه مدنی و دولت‌ها، غذا توزیع می‌کنیم و سرپناه فراهم می‌کنیم؛ از آموزش و انتخابات حمایت می‌کنیم؛ مین‌ها را پاکسازی می‌کنیم؛ از محیط زیست دفاع می‌کنیم؛ زنان را توانمند می‌سازیم؛ و برای صلح تلاش می‌کنیم.

اما ما نمی‌توانیم این کار را به تنهایی انجام دهیم. این کار به موضع‌گیری همه مردم، در همه جا، بستگی دارد. وقتی از آسیب‌پذیرترین افراد محافظت می‌کنیم، وقتی از نادیده گرفتن آنها جلوگیری می‌کنیم، وقتی از نهادهایی که از ما حمایت می‌کنند، پشتیبانی می‌کنیم، حقوق بشر را زنده نگه می‌داریم.

حقوق ما هرگز نباید در جایگاه دوم [به نسبت] منافع یا قدرت قرار گیرد. بیایید برای محافظت از آنها، برای کرامت و آزادی همه، متحد شویم.»

ترجمه از انگلیسی به فارسی در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

تاریخ انتشار در سامانه کمیسیون: ۱۴۰۴/۹/۱۹

ماخذ: www.un.org

